

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4247/2020
12.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Јелице Бојанић Керкез и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гордана Ножица, адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Филип Домазет, адвокат из ..., ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5344/19 од 19.05.2020. године, у седници већа одржаној 12.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5344/19 од 19.05.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5344/19 од 19.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 284/19 од 16.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор пресуђене ствари. Ставом другим изреке, утврђено је да је ништав уговор о поклону оверен пред Основним судом у Нишу од 22.01.2010. године и анекс уговора о поклону оверен пред Основним судом у Нишу од 10.09.2010. године, закључен између ББ из ... као поклонодавца и ВВ из ... као поклонопримца, те исти не производи правно дејство што су првотужена ББ и друготужени ВВ дужни да признају и трпе брисање уписа права у јавним књигама. Ставом трећим изреке, утврђено је да је ништав уговор о поклону оверен пред Основним судом у Нишу 21.01.2010. године, закључен између ББ из ... као поклонодавца и ГГ из ... као поклонопримца, те исти не производи правно дејство што су првотужена ББ и трећетужена ГГ дужне да признају и трпе брисање уписа права у јавним књигама. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 71.700,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности одлуке о трошковима поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 5344/19 од 19.05.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужених, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију су благовремено изјавили тужени због погрешне примене материјалног права, са

предлогом да се о истој одлучује применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је утврђење ништавости уговора о поклону и анекса уговора о поклону, а побијаном одлуком је потврђена првостепена пресуда којом је тужбени захтев усвојен. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, с обзиром да се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 11.07.2017. године, а означена вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о неновчаном потраживању, у којем означена вредност предмета спора побијане правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра, према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужених недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић